Τρεῖς μῆνες ἀπό τήν κοίμησιν τοῦ π. Μάρκου

16.7.10. Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Διονύσου. Τρίμηνον μνημόσυνον μακαριστοῦ π. Μάρκου

Τήν Παρασκευή 16 Ἰουλίου στόν Ἱ. Ν.Ἁγίου Γεωργίου Διονύσου, μετά τήν θεία Λειτουργία, τελέσθηκε ἱερό μνημόσυνο, ἐπί τῇ συμπληρώσει τριῶν μηνῶν, ἀπό τήν πρός Κύριον ἐκδημία, τοῦ μακαριστοῦ ἱερομονάχου π. Μάρκου Μανώλη.

Πλῆθος πνευματικῶν τέκνων τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος προσῆλθαν στόν Ἱ. Ναό καί μέ βαθειά συγκίνηση, προσευχήθηκαν γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς του. Τό αἰωνία ἡ μνήμη ἀντήχησε σέ ὅλη τή γύρω περιοχή. Ὅλοι εἴχαμε νά θυμηθοῦμε πολλά ἀπό ὅ,τι διδαχθήκαμε, ἀλλά περισσότερο ἀπό τήν ἁγία βιοτή του.

Πέρασαν τρεῖς μῆνες χωρὶς τὴν φυσική του εἰκόνα γύρω μας, ἀλλὰ μὲ διάχυτη παντοῦ τὴν «παρουσία» του! Μᾶς συνοδεύει παντοῦ ἡ καλωσύνη τῆς ψυχῆς του, ποὺ καθρεπτιζόταν στὴν μορφή του καὶ ἔδινε κουράγιο σὲ κάθε προσφεύγοντα σ' αὐτόν.

Τώρα γίνεται περισσότερο ἀντιληπτὸ πόσο μεγάλο εἶναι τὸ βάρος τῆς ἀπώλειας τῆς φυσικῆς παρουσίας του!

Ὅσο ὁ καιρὸς περνάει ἡ ἔλλειψη τῆς συμβουλῆς του, τοῦ παρήγορου λόγου του, τῆς συμπονετικῆς ματιᾶς του καὶ τῆς προσευχῆς του, γίνεται πιὸ ἐμφανὴς καὶ πιὸ κραυγαλέα.

Ἀναρωτιόμαστε, τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τόσο πολὺ σημάδεψε τὴν παρουσία του στὶς ψυχές μας. Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τὸν κατέταξε ξεχωριστὸ στὴν σκέψη μας καὶ στὴν καρδιά μας.

Ἀναρωτιόμαστε, γιατί, ἐνῶ – Δόξα τῷ Θεῷ – γίνεται τόσος ἀγώνας, τόση προσπάθεια γιὰ φιλανθρωπικούς, κοινωνικούς, προνοιακοὺς λόγους, τὸ ἔργο ποὺ ἐκεῖνος ἄφησε, ξεχωρίζει.

Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ἀπαντήσει κανεὶς σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα, καθὼς τὰ βιώματα τοῦτα εἶναι δύσκολο νὰ ἐξωτερικευθοῦν καὶ περιγραφοῦν.

Ἡ ἀρχὴ του ἦταν ἡ Ἀγάπη. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀντλοῦσε ὅλη τὴ δύναμη, ποὺ ἔδινε σὲ κάθε ψυχή, ποὺ τὸν πλησίαζε. Μιά ἀγάπη, ὅπως ὁ Κύριος τὴν ἔδωσε. Στοργὴ γιὰ κάθε πονεμένο, πληγωμένο, πλανεμένο, καλὸν ἢ κακόν, ἀφοῦ ἡ «ἀμοιβὴ γι' αὐτὸν ποὺ ἐνεργεῖ εἶναι ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ σωτηρία μας εἶναι ἀδύνατη, ἂν δὲν ἐνδιαφερθοῦμε γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀδελφοῦ μας.» Καταλάβαμε πῶς οἱ ἐχθροί μας λειτουργοῦσαν σὰν εὐεργέτες, ἀφοῦ μᾶς βοηθοῦσαν νὰ γυμνάζουμε τὴν ψυχή, νὰ τὴν καθαρίζουμε ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὶς μικρότητες, ἐνῶ τὴν ὀργή μας ἔπρεπε νὰ τὴν στρέψουμε κατὰ τοῦ «πονηροῦ», ποὺ τοὺς ὑποκινεῖ στὸ κακό.

Μέσα στὸ μυστήριο τῆς Θείας Ἐξομολόγησης ἔβλεπες καὶ ζοῦσες τὴν ἁγιο-πατερικὴ στάση καὶ συμπεριφορά του, ποὺ σὲ ὁδηγοῦσε στὸν ἔλεγχο τοῦ ἑαυτοῦ σου, στὴν μετάνοια καὶ στὴν ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου ζωῆς σου.

Λιγοστά τὰ λόγια καὶ οἱ κουβέντες. Ἡ στάση καὶ παρουσία, τὸ βλέμμα καὶ ὁ στοχασμός, ἡ λύπη καὶ τὸ χαμόγελο ἦταν γεμάτα νόημα, ποὺ ἀνάπαυε τὴν ψυχὴ καὶ ὁδηγοῦσε σὲ πορεία ἀλλαγῆς, πορεία πρὸς τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ!

Πονοῦσε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔπασχαν καὶ ἐπιθυμία του ἦταν νὰ τείνει χεῖρα βοηθείας σὲ κάθε περίπτωση ἀνάγκης, χωρὶς πολλὲς φορὲς νὰ ἐξετάζει σκοπιμότητες.

Φρόντιζε σὰν στοργικὸς Πατέρας ὄχι μόνον γιὰ ὅσους «ταξίδευαν μὲ εὐνοϊκὸ ἄνεμο», ἀλλὰ καὶ γιὰ ἐκείνους ποὺ βασανίζονταν μέσα σὲ τρικυμία καὶ κινδύνευαν.

Συχνὴ ἦταν ἡ ἀναφορά του στὴν ἀνάγκη τῆς προσευχῆς. Χωρὶς προσευχὴ εἶναι ἀδύνατο νὰ βρεῖς αὐτὸ ποὺ ζητᾶς καὶ ἡ παραμέλησή της σημαίνει ὅτι ἡ πόρτα τῆς καρδιᾶς μας μένει ἀφύλακτη γιὰ τοὺς ἐχθρούς, ποὺ παραμονεύουν. Ἦταν πολλὲς φορές, ποὺ οἱ ἀνάγκες τῆς καθημερινότητας, μᾶς ἔστελναν στὴν καταφυγὴ τῆς δικῆς του προσευχῆς. Νὰ συμπεριλάβει καὶ τὸ δικό μας αἴτημα, γιὰ νὰ εἰσακουστεῖ ἀπὸ τὸν Κύριο ἡ παράκλησή μας. Πάντα ἦταν ἐκεῖ, πρόθυμος νὰ μᾶς ἀκούσει, μὲ τὸ «χαρτάκι» ποὺ τοῦ δίναμε στὴ χούφτα. Καὶ σὰν ἔρχονταν οἱ δυσκολίες στὶς σχέσεις μας μὲ τὰ παιδιά, ποὺ θεωροῦσες ἀνυπέρβλητες καὶ ὀδυνηρές, ἡ συμβουλή του ἦταν «προσευχὴ καὶ αἴσθημα λύπης καὶ πένθους». Ἁπλοϊκά, φαινομενικὰ λόγια ποὺ κρύβουν μεγάλη ἀλήθεια!

Ὅταν σὲ στιγμὲς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας κατέληγες στὸ παράπτωμα τῆς κατάκρισης, ἡ λύπη καὶ στεναχώρια στὸ πρόσωπό του ἦταν μεγάλη, ἐνῶ ἀναρωτιόταν σὲ τί θὰ ὠφελοῦσε.

Ἐὰν βρισκόταν σὲ δυσκολίες, ποὺ τοῦ δημιουργοῦσαν συνάνθρωποί του, δὲν σκεπτόταν πῶς θὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπ' αὐτές, ἀλλὰ συμφιλιωνόταν μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ μὲ τὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς του, ἔδινε τὸ πρότυπο τῆς Ἀγάπης τοῦ Κυρίου.

Στὰ θέματα τῆς πρόνοιας καὶ τῆς φιλανθρωπίας ὁ ρόλος του ἦταν πολυσχιδὴς καὶ ἡ συμμετοχὴ του μεγάλη σὲ φανερὰ καὶ ἀφανέρωτα ἐπιτεύγματα. Ἡ χαρὰ του ἦταν ἀπέραντη ὅταν σκαλάκι – σκαλάκι πλησίαζε ἡ ἐπίτευξη τοῦ στόχου, ἡ λύση τοῦ προβλήματος, τοῦ ἀνυπέρβλητου φαινομενικὰ καὶ δυσθεώρητου.

Σιωπηρά, καὶ μὲ τὴ δύναμη τῆς προσευχῆς του καὶ τοῦ χαμόγελού του, ἐπικροτοῦσε τὶς προσπάθειές μας καὶ ἔδινε κουράγιο γιὰ τὰ ἑπόμενα βήματα τοῦ ἀγώνα γιὰ τὸν πλησίον μας.

Πόση ἡ χαρὰ του ἦταν, ὅταν «πετώντας» ἀπὸ ἱκανοποίηση τοῦ ἀνακοινώναμε πῶς «ἐδῶ γίνονται θαυμάσια», ὅταν ἐρχόταν ἡ λύση ἐξ οὐρανοῦ, ἐκεῖ ποὺ ἦταν ἀδιέξοδο, ἐκεῖ ποὺ ἦταν μαῦρο σκοτάδι καὶ ἀπογοήτευση!

Μᾶς ἔκανε νὰ πιστεύουμε πὼς «ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἀγάπη μποροῦν νὰ κατορθώσουν πολλά, ἀκόμα καὶ ἂν ἀξιώνεις κάτι μεγάλο, ἐνῶ εἶσαι ἀνάξιος, μὴ φοβᾶσαι, θὰ γίνεις εἰσακουστός, λόγω τῆς καλῆς σου διάθεσης (Ἰ. Χρυσοσ.)».

Ἀρκοῦσε ἡ ὑπομονετικὴ γαλήνια παρουσία του γιὰ νὰ μᾶς δώσει τὴ δύναμη καὶ τὸ κουράγιο τῆς συνέχειας. Νιώθαμε χαρὰ ὅταν τοῦ ἀνακοινώναμε τὴν πορεία τῶν περιπτώσεων καὶ εἴχαμε νόημα γιὰ αὐτὴ τὴν προσπάθεια.

Πολλὲς φορὲς δὲν δίσταζε, ἡ ταπείνωσή του, νὰ μᾶς ὑποβάλλει στὸ ξάφνιασμα τοῦ «συγγνώμη» του, γιὰ πρακτικὲς καὶ τεχνικές τῆς καθημερινότητας, ποὺ ἡ ἀγάπη του περιέβαλε. Πόσο ἐγωϊστὲς τότε ἀναδυόμασταν καὶ πόσο μικροὶ μπροστά του!

«Ταπείνωση: ἡ νοερὰ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, ποὺ φυλάσσεται ἀπὸ ὅσους τὴν ἀξιώθηκαν, στοὺς μυστικοὺς θαλάμους τῆς ψυχῆς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφρασθεῖ μὲ λόγια...».

«Ἀγάπη καὶ ταπείνωση! Ἱερὸ ζεῦγος! Ἡ μιὰ ὑψώνει καὶ ἡ ἄλλη συγκρατεῖ ὅσους ὑψώθηκαν καὶ δὲν τοὺς ἀφήνει ποτὲ νὰ πέσουν»

Πάνω ἀπ' ὅλα ὅμως πιστεύουμε ὅτι σ' ὅλο τό ποιμαντικό του ἔργο κυριαρχοῦσε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἀγωνία τῆς διατήρησης ἄσβεστης καὶ ἀναλλοίωτης τῆς Ὀρθ. Πατερικῆς διδασκαλίας στὴ ζωή μας. Ἰδιαίτερα τὸν ἀπασχολοῦσε ὁ σύγχρονος μεγάλος πειρασμὸς τῆς Ὀρθοδοξίας μας, ὁ Οἰκουμενισμός. Ἄγρυπνος φρουρὸς τοῦ «Ὀρθόδοξου Τύπου» παρακολουθοῦσε καὶ εὐλογοῦσε ὅλες τὶς ὑπεράνθρωπες προσπάθειες, ποὺ βοηθοῦσαν στὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀλήθειας.

Ἀγωνίσθηκε μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις καὶ μέχρι τὴν τελευταία στιγμὴ τῆς ζωῆς του, ὁ Σεβαστὸς καὶ ἀγαπημένος μας Πνευματικός, Πατέρας Μᾶρκος.

Ὅμως δὲν προλάβαμε νὰ τὸν ζήσουμε, δὲν προλάβαμε νὰ καταλάβουμε καὶ νὰ ἐκτιμήσουμε τὴν διάσταση τῶν λόγων του, δὲν συνειδητοποιήσαμε τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης του, τὴν ἐμβέλεια τῆς ἀγαθότητάς του.

Μένουμε σιωπηλοὶ γύρω ἀπὸ τὸν τάφο του, καὶ συνεχίζοντας τὰ ἀπόδειπνα εὐχόμαστε νὰ μᾶς συνοδεύει ἡ μεσιτεία του πρὸς τὸν Κύριο, ἰδιαίτερα σὲ τούτους τούς δύσκολους καιρούς. Ἡ ἀγάπη του ἄς μᾶς συγχωρήσει τὰ λάθη καὶ τὶς παραλείψεις μας ποὺ τὸν κούρασαν καὶ τὸν λύπησαν, ἄθελά μας.

...«Εἶναι μεγάλος δάσκαλος ἡ ἀγάπη καὶ εἶναι ἱκανὴ καὶ ἀπὸ τὴν πλάνη νὰ ἀπομακρύνει καὶ τὴν συμπεριφορὰ νὰ διορθώσει καὶ σὲ φιλοσοφημένη ζωὴ νὰ ὁδηγήσει καὶ ἀπὸ τοὺς λίθους νὰ ἀναδείξει ἀνθρώπους». (Ἰ. Χρυσοστ.)

Ἕνας ἀπὸ τοὺς λίθους... Πνευματικὸ παιδὶ τοῦ π. Μάρκου

«Εἰς μνημόσυνον...»

ΑΡΧΙΜ. π. ΕΦΡΑΙΜ ΧΑΛΗΣ

*Τοῦ **π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ***

Ὑπάρχουν ἀπουσίες στὴ ζωή μας, ποὺ βαρύνουν περισσότερο ἀπὸ τὶς παρουσίες. Αὐτὸ συμβαίνει μὲ πρόσωπα χαριτωμένα, ποὺ κατὰ τὴν ἀπουσία τους τὰ αἰσθάνεσαι περισσότερο κοντά σου καὶ ζῇ στὴν καρδιά σου καὶ στὴ διάνοιά σου τὴν εὐλογημένη συνέχεια τῆς παλαιότερης σχέσης σου μαζί τους. Σὰν νὰ μὴν ἔφυγαν ποτὲ ἀπὸ τὴ συναναστροφή σου. Αὐτὸ μοῦ ἔχει συμβεῖ μὲ κάποια πρόσωπα, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς συνέδεσε τὴ ζωή μου, ὅπως ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιμ., π. Ἐφραὶμ Χαλῆς (1956–2010). Διάφορες ἀδυσώπητες συγκυρίες καὶ βιοτικοὶ περισπασμοὶ δὲν μοῦ ἐπέτρεψαν μέχρι τώρα νὰ καταθέσω λίγες σκέψεις ἐξομολογητικὲς γιὰ τὸν σπουδαῖο αὐτὸν κληρικὸ καὶ ἄνθρωπο, ὡς εὐλαβικὸ μνημόσυνο στὴν ἱερά του μνήμη. Καὶ αὐτὸ πράττω τώρα, ζητώντας του συγγνώμη γιὰ τὴν βραδύτητα.

Τὸν π. Ἐφραὶμ εἶχα τὴν εὐλογία νὰ γνωρίσω σὲ διάφορες φάσεις τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ καὶ τὴν δυνατότητα νὰ διαπιστώσω τὴν ἑνότητα τῆς προσωπικότητάς του καὶ τὸ ἀταλάντευτο ἦθος του. Ὡς ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου «Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων» προκαλοῦσε τὴν ἐκτίμηση καὶ τὸν θαυμασμό σου γιὰ τὴν προσήνεια, ταπείνωση, καταδεκτικότητα καὶ φιλικότητά του. Πολλὲς φορὲς σκέφθηκα: ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς κάνει γιὰ κληρικὸς καὶ πνευματικός! Βέβαια, οἰκοδομοῦσε τὴν προσωπικότητά του κοντὰ στὸν ἀείμνηστο, διακεκριμένο πνευματικὸ καὶ σοφότατο ἐπιστημονικά, π. Ἐπιφάνιο Θεοδωρόπουλο, ὁ ὁποῖος τοῦ μετέδωσε μέσα ἀπὸ τὸ «πετραχήλι» πολλὲς ἀρετές του, ὅπως ἡ ταπείνωση, ἡ ἀγωνιστικότητα καὶ πρὸ πάντων ἡ ἀφιλοχρηματία καὶ φιλανθρωπία.

Ὅταν ἔφθασε ἡ εἴδηση τῆς χειροτονίας του, αἰσθανθήκαμε χαρὰν μεγάλην. Διότι εἶχε εἰσέλθει στὸ χῶρο ποὺ τοῦ ἅρμοζε περισσότερο καὶ μποροῦσε νὰ καλλιεργήσει ἐντατικότερα καὶ νὰ ἀναπτύξει τὶς ἁγιοπνευματικὲς ἀρετές του. Βέβαια ἡ πατερικότητα, τὸ ἄκαμπο φρόνημά του καὶ ἡ ἀντιαιρετικὴ καὶ ἀντιοικουμενιστική του στάση συχνὰ τοῦ δημιουργοῦσαν προβλήματα, ἀλλ' αὐτὸς εἶχε δοθεῖ ὁλόκληρος σ' αὐτὸ τὸ ἔργο – μὲ διάκριση καὶ ζῆλο «κατ' ἐπίγνωσιν». Ὁ Θεὸς ὅμως ἠθέλησε νὰ τὸν ζήσω καὶ ἀπὸ κοντά. Μὲ τὴν ἄδεια καὶ εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος κ. Ἱερεμία, σεβαστοῦ καὶ λίαν ἀγαπητοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκλεκτοῦ ἐν ἐπιστήμη συναδέλφου, ἤρχετο συχνὰ καὶ συλλειτουργούσαμε στὸν μικρὸ πανεπιστημιακὸ Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα. Στὴν Ἁγία Τράπεζα τὸν γνώρισα καλύτερα! Εὐλαβής, ταπεινός, σεμνός, λειτουργῶν μετὰ φόβου καὶ τρόμου τῷ Κυρίῳ. Μὲ δίδαξε πολλὰ καὶ τὸν εὐγνωμονῶ. Τὸ κήρυγμά του, ποὺ κατὰ διαστήματα ἔκανε στὸν Ἱ. Ναό μας, ἀγώνισμα πίστεως καὶ ἀληθείας. Αὐτὸ ἔχει σχέση καὶ μὲ τὰ βιβλία ποὺ ἐδημοσίευσε, μὲ πρῶτο καὶ σπουδαιότερο τὸ ἀφιερωμένο στὸν βίο καὶ τὴν προσφορὰ τοῦ παλαιοῦ Πνευματικοῦ του, π. Ἐπιφανίου. Τὰ βιβλία του, γιὰ τὸ ἀγωνιστικό τους πνεῦμα τὰ συζητήσαμε στὴν ἐκπομπή μου στο τηλεοπτικὸ δίαυλο «Χάϊ», στὸν ὁποῖο ἐμφανίσθηκε ἀρκετὲς φορὲς τὰ δύο τελευταῖα χρόνια. Ἄφηνε πάντα ἄριστες ἐντυπώσεις διὰ τὴν σεμνότητα καὶ ἀποφυγὴ κάθε ἐπιδείξεως καὶ αὐτοπροβολῆς. Καὶ ἐκεῖ μὲ ἐδίδαξε πολλὰ ὁ ἀείμνηστος συναδελφὸς καὶ συνάδελφος ἐν ἐπιστήμῃ.

Στὶς 7 Ματρίου 2010 τὸ πρωΐ, Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, στὸ νοσοκομεῖο, μετὰ ἀπὸ μία ἐπέμβαση, παρέδωσε τὸ πνεῦμα στὸ Θεὸ καὶ Κύριό του Ἰησοῦν Χριστόν, ποὺ τόσο ἀγάπησε στὴ ζωή του. Συγκλονισθήκαμε ὅλοι, ἀλλὰ «ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο». Σημασία ἔχει ὅτι ὅλοι αἰσθανόμεθα κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τὴν παρουσία του. Ἰδιαίτερα ἡ ταπεινότητά μου στὴν Ἁγία Τράπεζα. Ὁ π. Ἐφραὶμ συλλειτουργεῖ μαζί μας. Εἴθε νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ μετάσχουμε στὸ συλλείτουργο τῶν Ἁγίων μας μετὰ Χριστοῦ στὴν οὐράνια βασιλεία Του. Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ π. Ἐφραὶμ καὶ ὁ Θεὸς νὰ εὐλογεῖ καὶ ἐνδυναμώνει τὴν ἀξία Μητέρα του, ποὺ ἀνέδειξε μία τόσο εὐλογημένη προσωπικότητα.

Ἔκθεσις εἰς Ἑλβετίαν διὰ τὴν μελέτην τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης

Μὲ ἀφορμὴ τὴν ἔκθεση «Ἄλφα, βῆτα, γάμμα, ἡ μελέτη τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας στὴ Γενεύη», ποὺ διοργανώνει ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Γενεύης μέχρι τὶς 18 Σεπτεμβρίου, ἡ ἐφημερίδα «Tribune de Geneve» δημοσίευσε ὁλοσέλιδο ἀφιέρωμα στὴ μελέτη τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας στὴ Γενεύη ἀπὸ τὸ 1559, ὅταν πρωτοεισήχθη στὴν ἑλβετικὴ πόλη μέχρι σήμερα, ὅπου 264 μαθητὲς διδάσκονται τὴν ἑλληνικὴ σὲ λύκεια τοῦ καντονιοῦ τῆς Γενεύης.

Ἡ ἔκθεση ὀργανώνεται στὸ πλαίσιο τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου παπυρολογίας, ποὺ θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴ Γενεύη ἀπὸ 16 ἕως 21 Αὐγούστου.

α.κ.

Γιὰ τὶς ὁμιλίες τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀθανασίου Μυτιληναίου σὲ CD

Βασίλειος Παπαδόπουλος

Τ.Θ 40909, Μικροχώρι
19014 Καπανδρίτι
Τηλ. 22950.56080, 6946.004 136

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΘΕΪΑΣ

*Τοῦ **κ. Παναγιώτου Τελεβάντου***

ΔΕΝ ἔχω πρόθεση νὰ μπλέξω τὸν καλὸ ἀναγνώστη μὲ θεολογικούς, φιλοσοφικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς ὁρισμούς, οὔτε νὰ ἀναφερθῶ στὶς ἀθεϊστικὲς φιλοσοφικὲς σχολὲς τῆς εὐρωπαϊκῆς διανόησης τῶν Φώϋερμπαχ, Μάρξ, Φρόυντ, Νίτσε, κ.λπ., ἐπειδὴ ἡ ἀθεΐα, ποὺ συναντοῦμε στὶς μέρες μας, κατὰ τὸ πλεῖστον, στὸ περιβάλλον μας, δὲν εἶναι αὐτῆς τῆς μορφῆς.

Θὰ σᾶς ἀπασχολήσω μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἀθεΐας, ὅπως τὸ ἔζησα στὸ χῶρο τῆς παιδείας καὶ τῆς κοινωνίας, ποὺ κινοῦμαι. Ἔχω τὴν ἰσχυρὴ πεποίθηση ὅτι μονάχα αὐτά, ποὺ μαθαίνει κάποιος ἐμπειρικά, ἔχουν κάποια ἀξία καὶ ὄχι κάποιες θεωρίες, ποὺ ἀνακαλύπτει τὶς ὧρες τῆς μελέτης ἢ τῆς περισυλλογῆς του. Ὄχι ὅτι ἡ μελέτη ἢ ἡ περισυλλογὴ δὲν βοηθοῦν. Ἡ πρώτη ἔχει τεράστια σημασία, ἐπειδὴ κωδικοποιεῖ τὶς ἐμπειρίες τῆς συνολικῆς σοφίας τῶν ἀνθρώπων καὶ καταγράφει τὶς ὑψηλῆς ἐμβελείας συλλήψεις τῶν ἰδιαίτερα προικισμένων ἀνθρώπων. Ὅσο γιὰ τὴν περισυλλογὴ εἶναι κεφαλαιώδους σημασίας, διότι στρέφει τὸν ἄνθρωπο πρὸς τὸν ἑαυτό του, γιὰ νὰ ἀξιολογήσει τὶς ἐμπειρίες τῆς ἐξωτερικῆς του περιπλάνησης.

Ὅλες οἱ πιὸ πάνω ὅμως ἀναγκαιότατες διεργασίες συνιστοῦν τὴ θεωρητικὴ κάλυψη τῶν πραγμάτων. Εἶναι τὰ "in vitro" ἐργαστηριακὰ πειράματα, ὅπως τὰ ἀποκαλοῦν οἱ γιατροί, τὰ ὁποῖα, ἂν δὲν ἀποδειχθοῦν ἀποτελεσματικὰ "in vivo", δηλαδὴ ἀπὸ τὴ θεραπευτική τους ἰδιότητα στοὺς ἀσθενεῖς, ποὺ τὰ χρησιμοποιοῦν, δὲν εἶναι σὲ τελικὴ ἀνάλυση τὰ φάρμακα, ποὺ χρειαζόμαστε.

Γιὰ νὰ διαγνώσουμε τὸ φαινόμενο τῆς ἀθεΐας, θὰ χρειαστεῖ νὰ ξεκαθαρίσουμε τὶς ἀκόλουθες πέντε ἔννοιες: α) Ἀγνωστικιστής, β) Ἀντίθεος, γ) Δεΐστής, δ) Βιταλιστής, καὶ ε) Ἄ–Θεος.

Ὁ Ἀγνωστικιστής

α) Ὁ "Ἀγνωστικιστὴς" εἶναι ψυχρός, ἤρεμος καὶ λογικὸς στὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἀθεΐας του. Δὲν ἔχει ἐμφανῆ ἐμπάθεια κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ οὔτε σαρκάζει τὰ θεῖα, ἀλλὰ ἁπλῶς ὁμολογεῖ: – Ἀγνοῶ τὸν Θεό. Δὲν Τὸν συνάντησα ποτέ μου, ἀλλὰ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὀργάνωσα τὴ ζωή μου, ὡς νὰ μὴ ὑπάρχει Θεός, ἂν τυχὸν ὑπάρχει, εἶμαι ἀνοικτὸς καὶ πρόθυμος γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ στιγμή. Οἱ γνήσιοι ἀγνωστικιστὲς εἶναι συνήθως μιὰ ἐλάχιστη μερίδα ἀνθρώπων, κάτοχοι εὐρείας παιδείας, ἰσορροπημένες προσωπικότητες καὶ ἄτομα ὑψηλοῦ δείκτη νοημοσύνης. Ἡ συζήτηση μαζί τους μπορεῖ νὰ γίνει σὲ πολὺ νηφάλιους τόνους, ἀλλὰ ἡ μεταστροφή τους στὴν πίστη ἀπαιτεῖ κυριολεκτικὰ τὴν ἄμεση καὶ συγκεκριμένη ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἀντίθεος

β) Ὁ "Ἀντίθεος" εἶναι αὐτὸς ποὺ κατὰ βάθος πιστεύει (τὶς περισσότερες φορὲς πιὸ πολὺ ἀπὸ αὐτούς, ποὺ θεωροῦμε πιστούς), ἀλλὰ ὁ ὁποῖος ἔχει μιὰ πολὺ λανθασμένη προσέγγιση στὸ θέμα τῆς πίστης. Ὁ "Ἀντίθεος" συνήθως βρίζει, χλευάζει, βλασφημεῖ, εἰρωνεύεται καὶ τσακώνεται μὲ τὸ Θεό, ἐπειδὴ ἔχει κάποια προβλήματα μαζί Του, εἴτε γιὰ κάποια προσωπικά, οἰκογενειακά, εἴτε ἄλλης φύσεως θέματα, ποὺ τὸν βασανίζουν. Πρόκειται συνήθως γιὰ ἄνθρωπο, ποὺ δὲν δέχεται νὰ σηκώσει τὸ σταυρό, ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ Θεὸς μὲ ὑπομονὴ καὶ καρτερία καὶ γι' αὐτὸ τηρεῖ ἀπέναντί Του ἐχθρικὴ στάση καὶ πεισμώνει σὰν μικρὸ παιδί, ποὺ κάνει ἀταξίες καὶ τιμωρεῖται. Ἔτσι ἐπειδὴ εἶναι χολωμένο, δὲν δέχεται νὰ πάρει λ.χ.. τὸ παγωτὸ ἢ τὴ σοκολάτα, ποὺ τοῦ προσφέρουν οἱ γονεῖς του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ αὐτοτιμωρεῖται γιὰ τὸ πεῖσμα, ποὺ δείχνει.

Χαρακτηριστικὸ δεῖγμα "Ἀντίθεου" ἀποτελεῖ ὁ παγκοσμίου φήμης νεοέλληνας λογοτέχνης Νίκος Καζαντζάκης, τὴν πνευματικὴ παθολογία τοῦ ὁποίου θὰ ἦταν ἐνδιαφέρον νὰ ἀναλύσουμε σὲ προσεχὲς ἄρθρο.

Ὁ "Δεΐστής"

γ) Ὁ "Δεΐστής" (ἡ λέξη παράγεται ἀπὸ τὴ λατινικὸ ὅρο deus, ποὺ σημαίνει Θεὸς) εἶναι αὐτὸς ποὺ πιστεύει ὅτι ὑπάρχει Θεὸς δημιουργὸς τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος δὲν ζητᾶ ἀπὸ τὰ πλάσματά Του νὰ Τὸν λατρεύσουν καὶ νὰ προσαρμόσουν τὴ ζωή τους σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά Του. Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ ἄνθρωπο ποὺ δὲν πιστεύει μὲ τὴ θρησκευτικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου, ἀλλὰ γι' αὐτὸν ποὺ ἔρχεται νὰ ἀπαντήσει μὲ τὴ φιλοσοφικὴ ἀρχὴ τοῦ αἰτίου – αἰτιατοῦ τὸ ἐρώτημα τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου.

Ὁ "Βιταλιστής"

δ) Ὁ "Βιταλιστής" (ὁ ὅρος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τὸ λατινικὴ λέξη vita, ποὺ σημαίνει ζωή) εἶναι ἐκεῖνος ποὺ πιστεύει ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι αὐτοσκοπός, διότι ἔχει μέσα της τὸ "τέλος" (στὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ ὁ ὅρος αὐτὸς σημαίνει τὸ σκοπό), γιὰ τὸν ὁποῖο ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος. Ἀναφερόμαστε μ' ἄλλα λόγια στὴν "ἐντελέχεια", ὅπως τὴν ὀνομάζει ὁ μεγάλος φιλόσοφος τῆς ἀρχαιότητας Ἀριστοτέλης. Τὸ "βιταλιστὴ" τὸν συναντοῦμε πολλὲς φορὲς μὲ δεϊστικὲς ἀντιλήψεις. (Δὲν πρέπει νὰ διαφεύγει τῆς προσοχῆς μας ἄλλωστε τὸ ὅτι γιὰ τὴν "ἐντελέχεια" μίλησε πρῶτος ὁ φιλόσοφος, ὁ ὁποῖος ἔκανε ἀναφορὰ στὸ "πρῶτο κινοῦν ἀκίνητο", δηλαδὴ ὁ Ἀριστοτέλης).

Ὁ "βιταλιστής" ἀντιμετωπίζει τὸ θάνατο ὡς ἕνα φυσικὸ γεγονός, τὸν ὁποῖο θεωρεῖ ὡς φυσικὴ κατάληξη ὅλων τῶν ζωντανῶν ὀργανισμῶν καὶ ἐπομένως καὶ τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν προσδοκᾶ ὁποιαδήποτε μορφὴ ζωῆς ἐπέκεινα τοῦ τάφου.

Ὁ "Ἄ–Θεος"

ε) Ὁ "Ἄ–Θεος" (ἀπὸ τὸ "α" τὸ στερητικὸ καὶ τὴ λέξη Θεὸς) εἶναι αὐτὸς ποὺ ζεῖ, ὡς νὰ μὴ ὑπάρχει Θεός, ποὺ προνοεῖ γιὰ τὰ πλάσματά Του. Ὁ "Ἄ–Θεος" δὲν ἔχει ἐπίσης καμιὰ δυσκολία νὰ συμμετέχει στὴ λατρευτικὴ ζωὴ τῆς θρησκείας ποὺ ἀνήκει, οὔτε νὰ δέχεται θεωρητικὰ τὴ δογματική της διδασκαλία. Στὴν πράξη ὅμως ζεῖ, ὡς νὰ μὴ ὑπάρχει Θεός. Τὸν ἐπικαλεῖται μόνο, ὅταν Τὸν χρειάζεται, γιὰ νὰ τὸν βγάλει ἀπὸ τὶς δύσκολες περιστάσεις τῆς ζωῆς του. Τὸν χρησιμοποιεῖ σὰν deus ex machina (ἀπὸ μηχανῆς Θεό). Μ' ἄλλα λόγια ὁ Θεός του εἶναι χρήσιμος, γιὰ νὰ ὑπηρετεῖ τὸ ἀνθρώπινο θέλημα κι ὄχι ὁ ἄνθρωπος τὸ θεϊκό.

Ὁ "Ἄ–Θεος" πιστεύει στὴν εὐσπλαχνία, ἀλλὰ ὄχι στὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ τοῦ χρειάζεται ἕνας βολικὸς Θεός, ποὺ θὰ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἁμαρτάνει ἀνενόχλητος. Ὁ "Ἄ–Θεος" φαντάζεται τὸ Θεὸ σὰν ἕνα καλόβολο, ἀσπρομάλλη γεροντάκο, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἀκριβῶς ὁ παππούς του, δὲν τοῦ χαλάει κανένα χατίρι. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο μόλις κάποιο ἀπὸ τὰ ὄνειρα, οἱ ἐπιδιώξεις, ἡ ὑγεία, ἡ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνική του ἐπιφάνεια, ἡ ἐπαγγελματική του σταδιοδρομία ἢ ἡ οἰκογενειακή του εὐτυχία ἀπειληθοῦν, προστρέχει στὸ Θεό, γιὰ νὰ Τὸν καλέσει νὰ τοῦ τὰ διασφαλίσει.

Ὁ "Ἄ–Θεος" δὲν εἶναι ὅμως σὲ καμιὰ περίπτωση διατεθειμένος νὰ προσαρμόσει τὴ ζωή του σύμφωνα μὲ τὸ θεϊκὸ θέλημα. Σύμφωνα μὲ τὸν εὔστοχο χαρακτηρισμὸ τοῦ Ἀγγλικανοῦ ἐπίσκοπου Robinson, φαντάζεται τὸ Θεὸ "up there", γιὰ νὰ κάνει ἀνενόχλητος "down here" ὅ,τι θέλει. Ὁ Θεὸς τὴ δουλειά Του (ποὺ συνίσταται στὸ νὰ ὑπηρετεῖ τὰ πάθη καὶ τὶς ὑλικές μας ἀνάγκες) καὶ ἐμεῖς τὴ δική μας (ὅ,τι ὁ καθένας μας θεωρεῖ σωστὸ κι ὅτι νομίζει ὅ,τι τὸν κάνει εὐτυχισμένο).

Ἀνοικοδόμησις τοῦ πρώτου Ὀρθοδόξου Ἱ. Ναοῦ εἰς Κατὰρ

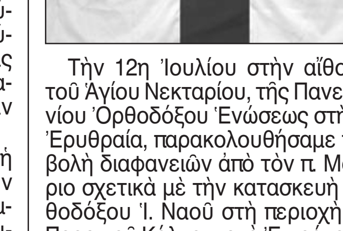

Τὴν 12η Ἰουλίου στὴν αἴθουσα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως στὴν Ν. Ἐρυθραία, παρακολουθήσαμε προβολὴ διαφανειῶν ἀπὸ τὸν π. Μακάριο σχετικὰ μὲ τὴν κατασκευὴ Ὀρθοδόξου Ἱ. Ναοῦ στὴ περιοχὴ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, στὸ Ἐμιράτο τοῦ Κατὰρ (πληθ. 1.300.000).

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀφιερωμένη τὸν Ἅγιο Ἰσαὰκ τὸν Σύρο, ὁ ὁποῖος ἔζησε καὶ ἀσκήτεψε στὸ Κατὰρ καθὼς καὶ στὸν Ἅγιο Γεώργιο. Πράγματι ἐκεῖ στὴν ἔρημο σώζονται ἐρείπια ναῶν καὶ κιονόκρανα Χριστιανικῆς τέχνης πρὸ τοῦ Ἰσλάμ. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἐπιτρέπονται ἀνασκαφές, σταυροὶ ἢ εἰκόνες.

Ὡστόσο πολλοὶ ἦταν αὐτοί, ποὺ κράτησαν κρυφὰ τὴν πίστη τους. Στὶς μέρες μας τὸ ποίμνιο —3.000 πιστοὶ— ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἀραβόφωνους, Κυπρίους, Ἕλληνες, Σέρβους, Ρουμάνους, Βουλγάρους καὶ Ρώσους, Ὀρθοδόξους, ποὺ ἐργάζονται σὲ ἑταιρεῖες καὶ ὑπηρεσίες.

Ἀπὸ τὸ 1977 ὁ Ἐμίρης τοῦ Κατὰρ διατίθεται πολὺ φιλικὰ πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς καὶ κυρίως τοὺς Ὀρθοδόξους μετὰ ἀπὸ τὸ αἴτημα τοῦ τότε Ἑλληνοαμερικανοῦ Πρέσβη τῶν Η.Π.Α. κ. Πατρικίου Ν. Θέρου διὰ ἄδεια λειτουργιῶν ἀπὸ Ὀρθοδόξους Ἱερεῖς τοὐλάχιστον στὶς μεγάλες ἑορτές.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 2004 ἡ παρουσία τῶν ἱερέων εἶναι μόνιμη πιά, ἐνῶ πρὶν ἦταν ἀδιανόητη. Ὁ νῦν Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ΄, ὡς Ἀρχιμανδρίτης τότε, κάνει τὴν πρώτη Θεία Λειτουργία στὸ σπίτι τοῦ Ἀμερικανοῦ Πρέσβη.

Στὴ συνέχεια τὸ ἔτος 2005, δίδεται ἡ παραχώρηση οἰκοπέδου ἀπὸ τὸν Ἐμίρη διὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἔχοντας ἐξασφαλίσει τὸν τίτλο τοῦ παραχωρητηρίου καὶ τὴν ἄδεια τῆς Δημαρχίας, τὰ ἔργα προχωροῦν μὲ τὴν φροντίδα πάντα τοῦ π. Μακαρίου. Σὲ αὐτὰ συμπεριλαμβάνονται κτήριο στεγάσεως ἐνοριακῶν δραστηριοτήτων καὶ κατοικία ἱερέως. Βέβαια δὲν ἐπιτρέπεται καμπαναριὸ οὔτε Σταυρός. Ὅμως ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ Σταυροῦ. Πρὸς τὸ παρὸν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία στὸν ὑπόγειο χῶρο τοῦ κυρίως Ἱεροῦ Ναοῦ.

Εὐχόμαστε τὸ θεάρεστο αὐτὸ ἔργο μὲ τὶς πρεσβεῖες τῶν Ἁγίων Ἰσαὰκ καὶ Γεωργίου νὰ ἀποπερατωθεῖ καὶ σύντομα νὰ τελεσθοῦν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ τραπεζικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ γιὰ ἐμβάσματα εἶναι: Greek Orthodox, Acc No – 4580 – 362899 – 002, Commercial Bank of Qatar, Corporate Branch P.O. BOX 3232 Doha – Qatar, Swift Code: CB QAQAQA. Ἡ διεύθυνση εἶναι: P.O.BOX 23 417 Doha Qatar, Telefax +974/48720 32, e–mail:mmakarios@hotmail.com

Λογία Ο.Τ.

Προσέφερον πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ «Ο.Τ.» εἰς ΕΥΡΩ:

Ἀνώνυμος, Ἅγιος Στέφανος, 50,00 Ἀνώνυμος, Ἀθῆναι, 300,00 εἰς μνήμην π. Μάρκου Μανώλη. Νεκταρία Χριστοδούλου, Κιάτο, 100,00 εἰς μνήμην π. Μάρκου Μανώλη, Μαγδαληνῆς πρεσβυτέρας, Σπυριδούλας Βασιλοπούλου.

Ὁ «Ο.Τ.» εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς εὐγενεῖς δωρητὰς καὶ εὔχεται, ὅπως ὁ Κύριος χαρίσῃ αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια.

Τήν περίοδον τήν ὁποίαν διανύομεν θεωροῦν οἱ ἐχθροί μας κατάλληλον διά νά μᾶς ἀποσπάσουν ἐδάφη

ΣΕΒ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΔΙΑΦΥΛΑΞΑΤΕ ΑΚΕΡΑΙΑΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΑΤΕ ΔΥΝΑΜΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΚΟΠΙΩΝ–ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Νά κρατήσωμεν ἀκεραίαν τήν Ὀρθόδοξον Πίστιν μας, νά εἴμεθα ἑνωμένοι καί νά ἀντιμετωπίσωμεν δυναμικῶς τάς προκλήσεις τῶν Σκοπίων καί τῆς Τουρκίας, ἐζήτησεν ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος κατά τήν διάρκειαν τοῦ κηρύγματός του εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας τῆς Θεσσαλόνικης. Συμφώνως μὲ ἀνταπόκρισιν τοῦ «amen», ὑπό ἡμερομηνίαν 5 Ἰουλίου:

« "Παναγιώτατε πατέρα μας κύριε Ἄνθιμε, Μητροπολίτη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Θεσσαλονίκης μας… Παρακολουθοῦμε τὰ κηρύγματά σας, θρησκευτικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ πατριωτικοῦ περιεχομένου, τὰ ὁποῖα γιὰ ἐμᾶς ἐδῶ εἶναι τὸ μάνα τῆς ἐλπίδας, τῆς ζωῆς, τῆς ἀξίας, τῆς πραγματικότητας, τῆς ἀλήθειας. Μᾶς γεμίζετε τὶς καρδιές μας Χριστό, πίστη, Ὀρθοδοξία καὶ Πατρίδα". Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ πιστοὶ ἀπὸ τὸ χωριὸ Σαγκρὶ Νάξου δηλώνουν στὸ πλευρὸ τοῦ Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης καλώντας τον νὰ συνεχίσει νὰ μιλάει γιὰ τὰ ἐθνικά μας θέματα. Τὴν ἐπιστολή τους διάβασε στὸ Κυριακάτικο κήρυγμά του, στὸ Ἱ. Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Θεσσαλονίκης, ὁ Μητροπολίτης Ἄνθιμος ἀπαντώντας οὐσιαστικὰ σὲ ὅλους ὅσοι ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὶς παρεμβάσεις καὶ τὶς ἐπισημάνσεις του γιὰ τὰ ἐθνικὰ ζητήματα καὶ ἰδιαιτέρως γιὰ τὸ Σκοπιανό. Στὴ συνέχεια μάλιστα ἀνέγνωσε μιὰ δεύτερη ἐπιστολὴ Μακεδονικῶν Ἑνώσεων καὶ ἄλλων φορέων σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὀνομασίας τῶν Σκοπίων καὶ τῆς οἰκειοποίησης τῆς ἱστορίας τῆς Μακεδονίας.

"Ξέρω λοιπὸν, γιατί τὰ λέω κάθε Κυριακή. Καὶ ἔχω πολλοὺς περισσότερους λόγους, ποὺ δὲν τοὺς λέγω μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴ προκαλέσω προβλήματα σὲ σχέση μὲ αὐτὰ ποὺ λέμε ἐμεῖς καὶ σὲ αὐτὰ ποὺ λέγουν οἱ πολιτικοί μας κατ' ἰδίαν".

Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης τόνισε ὅτι ὁ πιστὸς λαὸς στρέφεται στὸ Ἅγιο Πνεῦμα περιμένοντας τὸν φωτισμὸ τῶν ἡγετῶν του. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀναφέρθηκε σὲ δύο αἱμοσταγεῖς ἡγέτες, τὸν Χίτλερ καὶ τὸν Στάλιν, "οἱ δύο αὐτοὶ ἄνδρες εἶναι αὐτοί, ποὺ κατέσφαξαν τὸν κόσμο, ποὺ ὁδήγησαν στὴν καταστροφή. Ἑκατομμύρια εἶναι οἱ ρῶσοι ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ μάρτυρες τῆς περιόδου ἐκείνης καὶ ἑκατομμύρια εἶναι οἱ ἄνθρωποι, ποὺ σκοτώθηκαν καὶ ἔγιναν δυστυχεῖς ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους καὶ πολλοὶ δικοί μας ἄνθρωποι στὴν Ἑλλάδα, ἂν θυμηθεῖτε, Δίστομο καὶ Καλάβρυτα καὶ τόσες ἄλλες περιοχές, ποὺ ἄδικα ὁδηγήθηκαν τόσοι ἄνθρωποι, μεγάλοι καὶ παιδιά, στὸ θάνατο ἀπὸ τὸν Χίτλερ".

Καὶ ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης συνέχισε: "Κατὰ μίαν ἔννοια διαφορετική, ἐμεῖς θέλουμε τοὺς ἡγέτες μας, ὅλους ἀδιακρίτως, ὅλους, ἀλλὰ προπάντων βέβαια πρώτους αὐτοὺς ποὺ ἀσκοῦν τὴ διακυβέρνηση, νὰ ὁδηγήσουν καλὰ τὸ τιμόνι γιὰ τὸ λιμάνι, ποὺ θὰ καταλαλάξει ἡ Ἑλλάδα, ἀφοῦ θὰ ἔχει σωθεῖ ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴ δοκιμασία, γιὰ τὴν ὁποία διαρκῶς μᾶς ὁμιλοῦν ἀλλὰ καὶ μᾶς ἀπειλοῦν ὅτι ἔρχεται χειρότερη. Καὶ ποὺ ἐμεῖς οἱ ἁπλοὶ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι διανοούμενοι καὶ πνευματικοὶ ἄνθρωποι, ποὺ γράφουν, βλέπουν ὅτι σὲ αὐτὸ τὸ ἐνδεχόμενο τῆς μεγάλης κρίσεως, τῆς φτώχειας καὶ ἐνδεχομένως τῆς μεγάλης ἀναταραχῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς συγκρούσεως, ποὺ εἶναι ὅ,τι χειρότερο γιὰ τὸ λαό μας, θὰ ὑπάρξουν εὐκαιρίες γιὰ τοὺς ἐχθρούς μας, γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν, γιὰ νὰ ἀποσπάσουν αὐτὰ ποὺ ἐπιθυμοῦν ἀπὸ τὴν Πατρίδα μας".

Ὁ κ. Ἄνθιμος ὑπενθύμισε πώς, τὴν περασμένη Κυριακή, εἶχε ἀναφερθεῖ μὲ λεπτομέρειες στοὺς κινδύνους αὐτοὺς καὶ μάλιστα ἔκανε λόγο καὶ γιὰ ὅσα περιλαμβάνονται στὸ βιβλίο τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, "καὶ μάλιστα τυχαίως ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔκλεισε ὁ δέκτης (σ.σ. ἐννοεῖ ἡ μετάδοση) τῆς τηλεοράσεως καὶ δὲν ὁλοκληρώθηκαν ὅλα , δὲν ἦταν ἐκ προθέσεως, ὅπως ἐνομίσθηκε".

Ὁ δυναμικὸς Ἱεράρχης δὲν παρέλειψε νὰ ἀναφερθεῖ καὶ στὸ σκοπιανό, "τὸ ὁποῖο ζωντανέψαμε τὰ τελευταῖα χρόνια", καὶ εἶπε ὅτι χρειάζεται μεγάλη πίστη. "Πολλὲς φορὲς ὅταν ἀκούω αὐτοὺς ποὺ μᾶς ἐπικρίνουν, λίγοι εἶναι βέβαια πλέον, παραταῦτα κάποιες φορὲς εἶναι ἐπικριτικὰ ὅσα γράφονται ἐναντίον μας. Δὲν μᾶς πτοοῦν, γιατί παντοῦ ὅπου βρέθηκα, καὶ τώρα προχθὲς γιὰ ἕνα 24ωρο στὴ νῆσο Ρόδο, πόσοι ἄνθρωποι μὲ σταμάτησαν στὸ ἀεροδρόμιο, στὸ δρόμο, στὴν Ἐκκλησία, 'συνεχίστε νὰ μιλᾶτε ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη γιὰ τὴ Μακεδονία'".

Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης προέβη σὲ μιὰ ἀσυνήθιστη ἐνέργεια. Παρουσίασε ἕνα σακουλάκι καφὲ ἀπὸ τὰ Σκόπια μὲ τὴν ὀνομασία "Πέλλα" καθὼς καὶ φωτογραφικὸ ὑλικὸ τῶν ὀχημάτων τῆς συγκεκριμένης σκοπιανῆς ἑταιρείας, θέλοντας νὰ καταδείξει πῶς ἐπιχειρεῖται ἡ ἀλλοίωση τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητας καὶ ἡ κυρίως δημιουργία νέων ἐδαφικῶν διεκδικήσεων μέσω τῆς ἐμπορικῆς προπαγάνδας τῆς γειτονικῆς χώρας.

"Προσέξτε τὴ Μακεδονία μας, προσέξτε τί λέει ὁ Νταβούτογλου" κάλεσε ὁ Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος ζητώντας ἑνότητα τοῦ λαοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας. Ὑπενθύμισε δὲ τὴν ἱστορικὴ εὐθύνη τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας γιὰ τὴν κληρονομιά, ποὺ θὰ παραδώσει στὶς ἑπόμενες γενιές.

"Νὰ κρατήσουμε ἀκεραία τὴν πίστη μας στὴν Ἑλλάδα" κατέληξε ὁ Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος ἀπευθυνόμενος σὲ ὅλους τούς Ἕλληνες».

ΓΑΜΗΛΙΟΝ ΔΩΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

*Τοῦ **Ἀρχιμανδρίτου Μελετίου Ἀπ. Βαδραχάνη***

Ἡ διάκονος Ὀλυμπιάδα (368-407), τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τὴν 25η Ἰουλίου, εἶχε τὴν εὐλογία **νὰ γνωρίσει καὶ νὰ συνδεθεῖ μὲ τρεῖς ἀρχιεπισκόπους τῆς Κων/πόλεως.** Τὸ Γρηγόριο τὸ Θεολόγο, μὲ τὸν ὁποῖο συνδέθηκε σὰν ἔφηβος· τὸ Νεκτάριο, ὁ ὁποῖος τὴ χειροτόνησε καὶ διάκονο· καὶ τὸ Χρυσόστομο, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε στενή, ἀφοσιωμένη καὶ μακροχρόνια συνεργάτιδα.

Τὸ Γρηγόριο τὸ Θεολόγο τὸν γνώρισε 12-13 ἐτῶν καὶ τὸν ἔχασε γρήγορα, ἀφοῦ παρέμεινε ἀρχιεπίσκοπος μόνο ἀπὸ τὸ 379-381. Πάντως ἡ σχέση της μὲ τὸν Γρηγόριο ἦταν στενή, γιατί **δὲν ἦταν ἁπλῶς ἀκροάτρια ἢ γνωστή του, ἀλλὰ τὸν εἶχε πνευματικὸ πατέρα καὶ καθοδηγό της.** Γι' αὐτὸ τὸ 386, ποὺ παντρεύτηκε μὲ τὸν ἔπαρχο τῆς Κων/πόλεως Νεβρίδιο καὶ ὁ Γρηγόριος δὲν παρέστη στοὺς γάμους της, ἀφοῦ εἶχε αὐτοεξορισθεῖ, τῆς ἔστειλε γιὰ δῶρο στὸ γάμο της ἕνα ὡραῖο ποίημα, στὸ ὁποῖο τὴν συμβούλευε πῶς πρέπει νὰ εἶναι μιὰ χριστιανὴ σύζυγος. Ἀπ' αὐτὸ τὸ ὡραῖο ποίημα θ' ἀποσπάσουμε μερικὲς σκέψεις τοῦ ἁγίου Γρηγορίου καὶ θὰ τὶς παρουσιάσουμε σὲ περιληπτικὴ διασκευή.

Ἡ πραγματικὴ χριστιανὴ πρέπει καὶ νὰ φαίνεται κι ὄχι μόνο νὰ εἶναι. Γι' αὐτὸ νὰ προσέξεις τὴν ἐξωτερική σου ἐμφάνιση. Μὴ κοιτάζεις μόνο τὴν ἐπιτηδευμένη ἐξωτερικὴ ὡραιότητα. **Νὰ ἔχεις φιλαρέσκεια καὶ γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ ὀμορφιά,** τὴν ὀμορφιὰ τῆς ψυχῆς. Νὰ ξέρεις ὅτι τὸ καλύτερο στολίδι εἶναι ἡ ἀρετὴ καὶ ὄχι τὰ κοσμήματα. Ἡ λάμψη της λάμπει ἀκόμη καὶ στοὺς τυφλούς.

Νὰ γίνεις γυναίκα τοῦ ἁγίου Πνεύματος· μόνο ἔτσι θὰ καταλάβεις τὴν ὑψηλὴ κλήση τοῦ γάμου, ποὺ εἶναι κλήση γιὰ νὰ γίνουμε ἅγιοι καὶ μάρτυρες. Νὰ φροντίσεις λοιπὸν ν' ἀποκτήσεις τοὺς καρποὺς τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Νὰ ἔχεις ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, ἀγαθωσύνη, πίστη, πραότητα, ἐγκράτεια (Γαλ. 5, 22). Ν' ἀγαπᾶς καὶ νὰ σέβεσαι τὸν ἄνδρα σου «ὡς τῷ Κυρίῳ» (Ἐφεσ. 5, 22). Γιὰ νὰ καταλάβεις τὴ σημαίνει αὐτὴ ἡ φράση πρέπει νὰ γνωρίσεις καὶ ν' ἀγαπήσεις πρῶτα τὸν Κύριο. Ἂν δὲν τὸ κάνεις δὲν μπορεῖς νὰ κατανοήσεις τὴ διδασκαλία του.

Ἂν καταλάβεις ὅτι ὁ ἄνδρας σου σὲ ἀγαπᾶ περισσότερο ἀπ' ὅτι τὸν ἀγαπᾶς ἐσύ, μὴ τοῦ πάρεις τὸν ἀέρα καὶ ἐκμεταλλευτεῖς τὴν ἀγάπη του κάνοντάς τον ὑποχείριό σου. Νὰ παραμένεις στὴ θέση ποὺ ὁρίζει τὸ εὐαγγέλιο. Καὶ σὺ ἔχεις μεγάλο προορισμό, ἀλλὰ διαφορετικὸ ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Μὴ νομίσεις ὅτι ἂν γίνεις ἐσὺ κεφαλὴ ἔγινες μεγάλη καὶ σπουδαία. **Ὄχι μεῖνε στὴ θέση σου. Αὐτὸ θὰ σὲ καταστήσει ἀνώτερη καὶ δυνατή.** Θὰ καταλάβεις ὅτι αὐτοὶ ποὺ ἔχουν κατώτερη θέση μπορεῖ νὰ ἐξουσιάζουν αὐτοὺς ποὺ ἔχουν τὴν ἀνώτερη. Καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι νὰ μὴ τὸ καταλαβαίνουν. Ὁ ἄνδρας μοιάζει μὲ τὸ λιοντάρι. Εἶναι σωματώδης, μεγαλοπρεπής, ἐπιβλητικός, θυμώνει εὔκολα καὶ βρυχᾶται ὅπως τὸ λιοντάρι. Κι ὅμως ἐσὺ θὰ πρέπει νὰ γίνεις ὁ θηριοδαμαστής του. Νὰ τὸν συλλάβεις μὲ τὴν ἀγάπη σου, νὰ τὸν ἐκπαιδεύσεις μὲ ὑπομονή, νὰ τὸν ὑποτάξεις μὲ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ἀνεκτικότητά σου. **Πρέπει νὰ γίνεις ὁ παιδαγωγός του.** Τί μεγάλο ἀξίωμα ἔχεις· πόσο σπουδαία ἡ ἀποστολή σου. Νὰ παιδαγωγήσεις ὄχι μόνο τά παιδιά σου ἀλλὰ καὶ τὸν ἄνδρα σου.

Νὰ μὴ ἐπαινεῖς ἐκεῖνον, ποὺ ὁ ἄνδρας σου δὲν ἀγαπᾶ οὔτε νὰ προσπαθεῖς μὲ δόλο νὰ τὸν κάνει φίλο του. Νὰ εἶσαι εἰλικρινὴς καὶ εὐθεῖα ἀπέναντί του. Νὰ ἔχετε κοινά τά πάντα· καὶ τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες. Καὶ τὶς εὐθύνες καὶ τὶς ἀπολαβές.

Νὰ λυπᾶσαι στὴν ἀρχὴ γιὰ λίγο γιὰ νὰ νοιώσει ὅτι τὸν συμπονεῖς, ἀλλὰ μετὰ νὰ γίνεις χαρούμενη καὶ νὰ τὸν κάνεις κι αὐτόν. **Ἡ γυναίκα πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἀκύμαντο λιμάνι στὸ θλιμμένο καὶ ταλαιπωρημένο σύζυγο.**

Ἡ σκέψη σου νὰ πετᾶ πάντα στὰ ψηλὰ καὶ ὄχι στὰ γήινα…

Τ' αὐτιά σου νὰ τὰ στολίζεις ἀκούγοντας μόνο καλὰ λόγια…

Τὰ μάτια σου δείχνουν τὸ ἐσωτερικό σου. Νὰ εἶναι ἁπλὰ καὶ ἀθῶα…

Τὴ γλώσσα σου νὰ τὴν ἐλέγχεις. Κι ἂν ἔχεις χίλια χαρίσματα καὶ δὲν προσέξεις τὴ γλώσσα σου, τότε ἐξασφάλισες τὴν ἐχθρότητα τοῦ ἄνδρα σου…

Προτίμησε τὴ σιωπὴ ἀκόμη κι ὅταν ἔχεις δίκαιο…

Πρόσεξε ἀκόμη καὶ τὸ βάδισμά σου…

Τὶς ἱερὲς μέρες νὰ ἔχετε φιλόθεα ἐντρύφηση καὶ ἐνασχόληση παρὰ σαρκικὴ ὁμιλία.

Αὐτὸ τὸ δῶρο σοῦ προσφέρω. Δέξου το καὶ βάλτο μέσα στὰ βάθη τῆς ψυχῆς σου, ὅπου ἔχεις καὶ τὸν ἐξαίρετο σύζυγό σου.

Ὁ γάμος τῆς Ὀλυμπιάδος κράτησε ἐλάχιστα, γιατί ὁ σύζυγός της πέθανε γρήγορα. Ἀλλὰ ὑπῆρξε ἀφορμὴ νὰ γραφεῖ αὐτὸ τὸ ὡραῖο ποίημα… «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

www.pmeletios.com

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ εἰς Ἅγ. Ὄρος

Ὁ Σύλλογος ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου Διονύσου, θὰ πραγματοποιήση προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ ἀπὸ 6 ἕως 10 Σεπτεμβρίου. Οἱ ἄνδρες θὰ ἐπισκεφθοῦν Ἱερὲς Μονὲς τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ οἱ γυναῖκες Ἱερὲς Μονὲς τῶν Σερρῶν.

Πληροφορίες κ. Ἀλέξανδρο Καλλιγέρη. Τηλ. 6945988013.

Ἀπόφασις τοῦ Συνηγόρου τοῦ Πολίτου «ὁδηγὸς» διὰ ὅλα τὰ δημοτικὰ κοιμητήρια

Μίαν σημαντικὴν ἀπόφασιν διὰ δημοτικὸν Κοιμητήριον ἔλαβεν ὁ Συνήγορος τοῦ πολίτου μετὰ ἀπὸ καταγγελία δημότου, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν των ὅλοι οἱ δήμαρχοι. Συμφώνως μὲ ἀνακοίνωσιν τοῦ Συνηγόρου τοῦ Πολίτου, τὴν ὁποίαν μετέδωσε τὴν 13ην Ἰουλίου τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων (ΑΠΕ):

«Πολίτης κατήγγειλε μὲ ἀναφορά του στὸ Συνήγορο τοῦ Πολίτη ὅτι κατέβαλε σὲ Δῆμο τὸ ἀπαιτούμενο ποσὸ γιὰ τὸ δικαίωμα χρήσης οἰκογενειακοῦ τάφου καὶ ὄχι μόνο δὲν τοῦ ἀποδόθηκε ὁ σχετικὸς τίτλος, ἀλλὰ στὸ συγκεκριμένο χῶρο ἐνταφιάστηκε, χωρὶς τὴν προηγούμενη γνώση ἢ συναίνεσή του, τρίτο πρόσωπο, ἐνῶ ἐπίσης κατήγγειλε μακροχρόνια προβλήματα στὴ λειτουργία τοῦ κοιμητηρίου μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὅτι δὲν ἐφαρμόζεται ὁ κανονισμὸς λειτουργίας.

Ὁ Δῆμος, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχή, παραδέχτηκε ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος κατέβαλε τὸ ἀντίτιμο γιὰ τὴ χρήση τοῦ ἐν λόγῳ τάφου καὶ ἰσχυρίστηκε πῶς δὲν ἐξέδωσε ἀποφάσεις γιὰ τὴ χρήση δικαιώματος οἰκογενειακῶν ἢ ἄλλων τάφων, ἐπειδὴ ἐδῶ καὶ εἴκοσι χρόνια ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν ἔχει ὁρίσει τὰ ἀπαραίτητα ὄργανα γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ κοιμητηρίου. Ὁ Δῆμος πρόσθεσε ὅτι ὁ συγκεκριμένος τάφος χρησιμοποιήθηκε γιὰ ἐνταφιασμὸ ἄλλου προσώπου λόγω ἔλλειψης χώρου.

Ὁ Συνήγορος τοῦ Πολίτη διαπίστωσε ὅτι «ὁ Δῆμος δὲν παρακολουθεῖ ἐπαρκῶς τὴν ὀργάνωση, λειτουργία καὶ χρήση τοῦ κοιμητηρίου, δὲν τηροῦνται ὅλες οἱ ἀπαιτούμενες διαδικασίες γιὰ οἰκονομικὲς συναλλαγὲς καὶ γιὰ ἀποτύπωσή τους στὰ βιβλία, ποὺ τηροῦν οἱ Ο.Τ.Α., καὶ παρακάμπτονται οἱ κανόνες διοικητικῆς διαδικασίας καὶ χρηστῆς διοίκησης». Ἐπίσης ἐπεσήμανε τὴν ἀπροθυμία τοῦ Δήμου νὰ συνεργαστεῖ μὲ τὸν Συνήγορο τοῦ Πολίτη στὴ διερεύνηση τῆς ὑπόθεσης.

Ἡ ἀνεξάρτητη ἀρχὴ ζήτησε ἀπὸ τὸν Δῆμο νὰ ἀπαλλάξει ἀπὸ κάθε ἐνέργεια σχετικὴ μὲ τὴ λειτουργία τοῦ κοιμητηρίου τὸν ὑπάλληλο, ποὺ ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν δημιουργοῦσε προβλήματα καὶ ἐνεργοῦσε ἀτύπως ὡς τὸ ἁρμόδιο γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ κοιμητηρίου ὄργανο. Ὁ Συνήγορος ζήτησε τὴν ἄμεση σύγκληση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου, γιὰ νὰ ἀποφασίσει γιὰ τὴν παραχώρηση τάφου στὸν καταγγέλλοντα καὶ γιὰ νὰ ὁρισθοῦν τὰ ἁρμόδια ὄργανα γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ κανονισμοῦ. Παράλληλα συνέστησε τὴν υἱοθέτηση μέτρων γιὰ τὴν καταχώρηση ὅλων τῶν ὑφιστάμενων τάφων μὲ ἀντίστοιχες πράξεις παραχώρησης, σύμφωνα μὲ τὴν ἰσχύουσα νομοθεσία. Ἐπιπλέον ὁ Συνήγορος πρότεινε τὴ διενέργεια ἄμεσα ἐσωτερικοῦ ἐλέγχου καὶ γιὰ τὴ διαπίστωση καὶ τὴν ἀπόδοση τυχὸν εὐθυνῶν, ὥστε νὰ ἀποτραποῦν παρόμοιες αὐθαιρεσίες.

Ὡς ἀποτέλεσμα τῆς παρέμβασης τοῦ Συνηγόρου τοῦ Πολίτη ὁ Δῆμος παραχώρησε στὸν καταγγέλλοντα δικαίωμα χρήσης σὲ νέο τάφο, ἀντικατέστησε τὸ συγκεκριμένο ὑπάλληλο καὶ ὅρισε ἄλλους ὡς ὑπευθύνους γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ κοιμητηρίου. Ἐπίσης, ἀποφάνθηκε ὅτι μετὰ τὴ διενέργεια ἐσωτερικοῦ ἐλέγχου δὲν διαπιστώθηκε ἄλλη παράβαση καὶ διαβεβαίωσε ὅτι ἔχει ξεκινήσει ἡ διαδικασία χορήγησης πράξεων παραχώρησης τῶν ὑφιστάμενων τάφων προκειμένου νὰ χορηγηθεῖ ὁ ἀπαιτούμενος τίτλος στοὺς δικαιούχους».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀπό 16.07.10 ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ» κυκλοφορεῖ καί στήν Κύπρο καί συγκεκριμένα στίς πόλεις Λευκωσία καί Λεμεσό, ἐκεῖ πού πωλεῖται ἑλληνικός τύπος.